

वेल्लन्त

“धिगस्तु नष्टः खलु भारतानां
धर्मैस्तथा चन्द्रविदाश्च उततम् ।
यत्र सतीतां क्रुद्धमूर्खैर्नां
प्रेक्षन्ति सर्वे क्रूरवः सभायाम् ॥”
समुद्रकूलम् । (यथा, रघुः । १ । ३० ।
“स वेलावप्रवलयार्थं परिखीकृतसागराम् ।
अनन्यप्राप्तनामुर्वीं शशासैकपुरीमिव ॥”)
समुद्रजलविकारः । (यथा, रघुः । १२ । ३६ ।
“संरम्भं मैथिलीहावः क्षणसौम्यां विनाय
ताम् ।
निवातस्त्रिमितां वेलां चक्रोदय इवोदधेः ॥”)
अजिह्वमरुतम् । रागः । ईश्वरस्य भोजनम् ।
इति मेदिनी । अत्र पवर्गोऽयवकारादौ
लिखितः । रागस्थाने रोगः । वाक् । बुधस्त्री ।
इति विश्वः । इत्तमोषम् । इति हारावली ।
वेलाकूलं, स्त्री, (वेला एव कूलं यस्य ।) तामलिप्र-
देशः । यथा,—
“वेलाकूलं तामलिप्रं तामलिप्रौ तामालिका ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ।
(समुद्रकूलम् । यथा, भागवते । १० । ६७ । ५ ।
“कश्चित् समुद्रमध्यस्थो दीर्घासुतुचिप्य तप्यन्तम् ।
देशान् नागायुतप्राणो वेलाकूले न्यमन्यत ॥”)
वेल्लिभुक्प्रियः, पुं, वौरभयुक्ताम् । यथा,—
“—————रसाद्ये त्वतिवौरभे ।
महाकावच किम्याक उर्व्वटो वेल्लिभुक्प्रियः ॥”
इति शब्दरत्नावली ।
(वेल्लिभुक्प्रिय इत्येव पाठः साधुः ।)
वेल्ल, ऋ साधे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ऋ, अविवेकत् । चाणः
सञ्चलनम् । उड्डे लङ्गुणवलिक्कङ्कङ्कनकारः
स्यं वायंताम् । गताविवेके । इति दुर्गादायः ।
वेल्लं, स्त्री पुं, (वेल्लतीति । वेल्ल चलने + पचाद्यच् ।)
विडङ्गः । इत्यमरः । (भावे चल् ।) गमने, पुं ।
इति वेल्लधाल्यदेशानात् ।
वेल्लर्जं, स्त्री, (वेल्लवत् जायते इति । जन + ङः ।)
मरिचम् । इत्यमरः ।
वेल्लर्गं, स्त्री, (वेल्ल + ल्युट् ।) भूमौ अन्वस्य
लुङ्गनम् । तत्पर्यायः । लुङ्गनम् २ । इति
त्रिकाण्डशेषः । (सञ्चलनम् । यथा, राज-
तरङ्गियाम् । ८ । १५६५ ।
“धरा चरित् खववतेर्जलधिप्रवेशे
वेजोभिर्वेल्लनवशेन प्रवर्तमाना ॥”)
रोटिकादिनिर्भाषार्थं स्थूलवर्णकाष्ठविशेषः ।
इति भावप्रकाशः । वेल्लन् इति भाषा ।
वेल्लनी, स्त्री, (वेल्लति लुटति आन्वाहिरन्नेति ।
वेल्ल + ल्युट् । ङीष् ।) माजाङ्ग्या । इति
राजनिर्घण्टः ।
वेल्लनरः, पुं, वौरतरः । यथा, भावप्रकाशे ।
“वेल्लनरो जगति वौरतरः प्रसिद्धः
श्वेतासितास्यविकीहितनीलपुष्पः ।
स्यान्वातितुल्यकुसुमः श्रमिच्छप्यपचः
स्यात् कण्टकौ च जलदेशज एव वृषः ॥”

वेशधा

अस्य गुणाः ।
“वेल्लनरो रसे पाके तिलकृष्णाकफापहः ।
मूत्राघाताक्षजिद्व्याही योनिमूत्रानिलाग्नि-
जित् ॥”
वेल्लहलः, पुं, केलिनागरः । इति जटाधरः ।
वेल्लिः, स्त्री, (वेल्लति सञ्चलतीति । वेल्ल + ङ् ।)
लता । इति शब्दरत्नावली ।
वेल्लिकाखा, स्त्री, (वेल्लिका आखा यस्याः ।)
वृक्षविशेषः । वेल्लसुटा इति भाषा । यथा,—
“मरुन्माला वेल्लिकाखा विल्लपत्रो ज्वरा-
पहा ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ।
वेल्लितं, स्त्री, (वेल्ल + क्तः ।) गमनम् । इति मेदिनी ।
वेल्लितः, त्रि, (वेल्ल + क्तः ।) कुटिलः । कम्पितः ।
इत्यमरः ।
वेवो, र च लु ड कान्तिगतिव्यामिच्छेपप्रजनखादने ।
इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-आत्म०-वान्ता
अक०-अन्यत्र सक०-सेट् ।) र, वैदिकः ।
च, अविवेकः । बहुलं ब्रह्मणोति परस्मैपदे
अनुसु विदेरिबन् उस् खरस्यव्यामिति गुणः ।
लु ड, वेवोति । इति दुर्गादायः ।
वेशः, पुं, (विशन्ति नयनमनोस्त्रन्नेति । विश् +
अधिकरणे घञ् । यद्वा, विशति अङ्गमिति ।
“पदवजविश्रुश्री घञ् ॥” ३३ । १६ । इति घञ् ।)
अलङ्काररचनादिस्तयोभा । तत्पर्यायः ।
आकल्पः २ नेपथ्यम् ३ प्रतिकर्मे ४ प्रसा-
धनम् ५ । इत्यमरः । वेशः ६ । इति तट्टीकायां
भरतः । (यथा, भागवते । १ । १७ । ५ ।
“नरदेवोऽसि वेशेन नटवत् कर्मेणा दिजः ॥” * ।
विशन्ति कासुका यन्नेति । अधिकरणे घञ् ।)
वेश्यायहम् । यहमात्रम् । इति मेदिनी ।
(वल्कयहम् । तांशु इति भाषा । यथा,
महाभारते । ५ । १५१ । ५३ ।
“शुकटापखवेश्याश्च यानयुग्यश्च सर्वेशः ॥
* * * * *
तत् संयुज्य ययौ राजा ये चापि परिचारकाः ॥”)
प्रवेशः । इति विश्वधाल्यदेशानात् । (पश्य-
ञ्चिया भृतिः । यथा, मनुः । ४ । ८४—८५ ।
“न राक्षः प्रतिव्यङ्गीयाद्दराजन्मप्रसूतितः ।
सनाचक्रभ्रजवतां वेशेनैव च जीवताम् ।
दृश्रुनासर्मं पत्रं दृश्रुपत्रसमो भ्रजः ।
दृश्रुपत्रसमो वेशो दृश्रुवेषसमो वृषः ॥”)
वेशकः, पुं, (वेश एव । स्वार्थे कन् ।) यहम् । इति
शब्दरत्नावली । वेशकारके, त्रि ।
वेशदानः, पुं, स्येशोभा । इति शब्दचन्द्रिका ।
वेशधारी, [न] पुं, (वेशं तापयजिङ्गं धरतीति ।
ङ् + ङितिः ।) क्लृप्तपक्षी । इति शब्दरत्ना-
वली । (सङ्करजातिविशेषः । यथा, ब्रह्म-
वैवर्ते ब्रह्मखण्डे । १० अध्यायः ।
“गङ्गापुत्रस्य कन्यायां वैश्यां वेशधारिकः ।
बभूव वेशधारी च पुत्रो युङ्गी प्रकीर्तितः ॥”)
वेशधारके, त्रि ।

वेश्या

वेशन्तः, पुं, (विशन्त्यश्च मेकादय इति । विश् +
“जृविश्रिभ्यां भञ्च् ॥” उणा० ३ । १२६ । इति
भञ्च् ।) सुदसरोवरः । इत्यमरः । अग्निः
इत्युणादिकोषः ।
वेशरः, पुं, अन्वतरः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
वेशवारः, पुं, वेशवारः । इत्यमरटीकायां राय-
सुकुटः ।
वेशीचाता, स्त्री, पुत्रदाचीलता । इति राज-
निर्घण्टः ।
वेश, [न] स्त्री, (विशन्त्यन्नेति । विश् + मनिन् ।)
यहम् । इत्यमरः । (यथा, मनुः । ४ । ७३ ।
“अदारेण च नातीयात् यामं वां वेश्य वाह-
तम् ॥”)
वेश्यकलिङ्गः, पुं, (वेश्यनः कलिङ्गः ।) चटकः ।
अस्य मांसगुणौ । सन्निपातनाशिलम् । अति-
शुक्रकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ।
वेश्यकूलः, पुं, (वेश्य गृहं कूलयतीति । कूल + कः ।)
चपेका । इति राजनिर्घण्टः ।
वेश्यनकुलः, पुं, (वेश्यनो यहस्य नकुलः ।) गन्ध-
मधिकः । यथा,—
“पिक्कः स्याद्द्वेष्यनकुलश्चिका च बालमधिकः ।
गन्धसुधी गन्धसुधी गिरिका स्याच्छुन्दरी ॥”
इति शब्दरत्नावली ।
वेश्यभूः, स्त्री, (वेश्यनो भूः ।) यहकरणयोस्य-
भूमिः । तत्पर्यायः । वास्तुः २ । इत्यमरः ।
वेश्यं, स्त्री, (वेशे भवम् । वेश् + “दिगादित्वात्
यत् ॥” ४ । ३ । ५४ । इति यत् । यद्वा, वेश्यायै
हितम् । वेश्या + यत् ।) वेश्यालयः । इति
मेदिनी । (प्रवेशार्हे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे ।
४ । २६ । ३ ।
“श्रुततमं वेश्यं सर्व्यताता दिवोदासमतिथिवं
यदावम् ॥”
“वेश्यं दिवोदासनाच्च प्रवेशार्हम् ॥” इति
तद्गाथे सायणः ।)
वेश्या, स्त्री, टुकुकावृक्षः । आकनादि इति भाषा ।
इति शब्दचन्द्रिका । (वेश्यमर्हति वेशेन
दीव्याचारति वेशेन पश्ययोगेन जीवति वा ।
वेश् + यत् ।) खनामखातनारी । खान्की
इति भाषा । तत्पर्यायः । वारस्त्री २
गणिका ३ रूपाजीवा ४ । इत्यमरः । वेश्या ५ ।
इति तट्टीका । सुदा ६ शालभङ्गिका ७ ।
इति जटाधरः । भर्भरा ८ शूला ९ वार-
विषाचिनी १० वारवाणिः ११ भकृहासिनी
१२ । इति शब्दरत्नावली । लङ्गिका १३
बन्धुरा १४ कुम्भा १५ कामरेखा १६ वर्न्टो
१७ । इति शब्दमाला । साधारणस्त्री १८
पश्याङ्गना १९ पयाङ्गना २० भुजिण्या २१
वारवधूः २२ । इति हेमचन्द्रः । भोग्या २३
खरवीपिका २४ । इति राजनिर्घण्टः । तस्या
लक्ष्यगमनफलादि यथा,—
“पतिव्रता चैकपत्री द्वितीया कुण्डला सृता ।
तृतीया वृषणी त्रयो चतुर्थी पुंश्ली सृता ॥